

במדינה

(המשך מעמוד 10)

● ריבת רסק מימשש, המיוצרת מפרי רך, כתוספת סוכר ותמצית של בושם הדר וחומר משמר.

● לדר, יריעות המימשש המיובש והי כבוש, המיובאות עתה מתורכיה ומפרס.

● ליפתן משומר, אם בחצאים אם מפרי שלם.

● מימשש מיובש, ללא גלעינים. בשנה שעברה ייבאה ישראל מימשש מיובש בכמות העולה על זו שהושמדה השנה. תהליכי ייצור אלה היו מספקים, לפי הערכת מומחה שעלה לא מכבר מפרס, ששת אלפים ימי-עבודה לפועלים עונתיים הנפליטים לשוק-העבודה עם גמר עונת ההדרים.

אפשר היה גם סתם לחלק את עודפי הפרי לגזקקים, או במחנות-הפליטים.

דת

מאה חתימות

אל משרדו של עורך-דין ידוע בתל-אביב ניכנס השבוע זוג. בידי הגבר היה צרור ניירות מכוסים בחתימות. היה זה מיסמך אשר קשה מאוד להשיגו: היתר חתום בידי מאה רבנים, לפיו מותר לאותו גבר להרחיק מעל פניו את אשתו החוקית, בגלל היותה חולה במחלת-רוח, לשאת אשה שנייה. שלוש שנים תמימות טרח האיש, עד אשר השיג את כל החתימות. ברוב מדינות-העולם, היה האיש מקבל גט כימעט-אוטומאטית. תחת זאת, התיירו לו רבני-ישראל לשאת אשה שנייה, מבלי שיתחייב בעבירה על החוק האוסר בינאמיה. אך הדת שהתירה — היא שאסרה. כי האיש הוא כהן. ובחירת-ליבו היא גרושה. על-כן מצא את דרכו אל משרד-הפרקליט, יחד עם הגרושה, ובקשתו: לסדר להם "גט" שואי-מכסיקו", באמצעות נציגים באותה ארץ. אלה נישואין אורחיים, ואין הדת היהודית מוכירה בהם. לכן, מבחינה הלכתית, יכול היה להתחתן גם מבלי להזדקק לחתימתם של מאה רבנים.

אולם שהתחייבות היו דרושות לו כהגנה מפני תביעה פלילית, לפי חוקי-המדינה המכריזים בנושאים-אורחיים כאלה.

פשעים

בעלה השנוא

"אשתי ניסתה לרצוח אותי" זוהי טענה הנשמעת, לפעמים, בעת ריב-משפחות. אבל הפעם דיבר האיש שפנה לחוקרי משטרת כפר-סבא ברצינות גמורה — ובצדק גמור. כשהסביר את העובדה הפשוטה והמועזת לחוקרים, שכב שלום ארמה (61) במחלקה החירונית א' של בית-החולים מאיר שב-כפר-סבא — כשראשו שסוע כולו ומלא תפרי-חירום.

כאשר חזרו החוקרים לתחנת-המשטרה, נזכרו הוותיקים שבחבריהם שם — כי אין זו הפעם הראשונה ששלום מטיח אשמה זו: הסתבר להם שעשיבה ארמה (50) כבר ניסתה לרצוח את בעלה, לפני שנים אחדות — או בעזרת מירותחין המהולים בשמן.

עכשיו ניסתה לעשות זאת שנית, לפני שבוע, נעלמה לפני שהצליחה לבצע את זממה עד תום.

שלום ארמה, השוכב עתה כי ביתו לאחר ששוחרר מבית-החור לים, סיפר השבוע לכתב "העולם הזה":

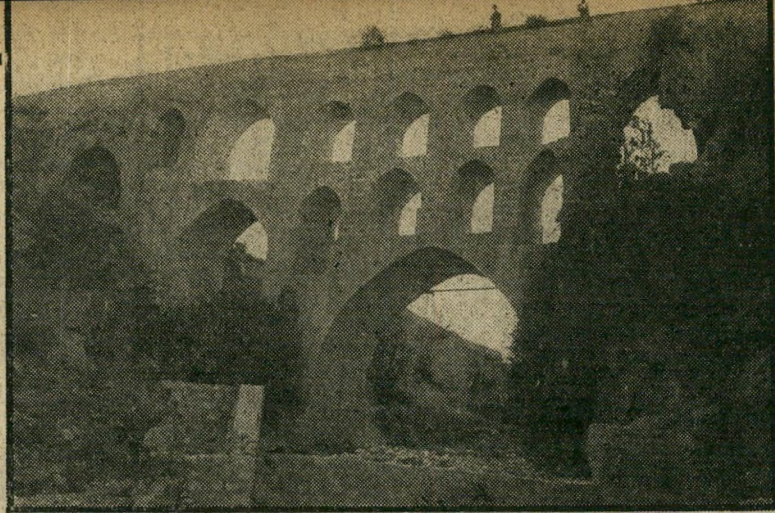
"האשה שלי היא לא כן-אדם. היכרתי ארמה עוד במרוקו, לפני 24 שנה, בחתונה של חבר שלי. היא מצאה חן בעיני והתי-חתנו מהר מאוד.

"עשינו חמישה ילדים. הכי גדול, יוסף, גר עכשיו באילת, בן אחד בצבא ושני בנים עובדים. אחד, הצעיר מאיר, לא עושה שום דבר. רק הולך לטיולים.

"לפני 18 שנה באנו לארץ. אני עובד כמו פועל פשוט, כאן בכפר, בעין-שריד, עלייד כפר יעבץ שבגוש תל-מונד. עשיבה לפעמים היתה עובדת קצת במועצה, היתה נותנת אוכל לילדים של בית-הספר.

"אבל כל הזמן היא היתה עובדת אותי, ונוסעת לה לנתניה. אני לא יודע אם היא היתה הולכת לבחורים, או לקולנוע או ל-שבת בבתי-קפה. אני רק יודע שהיא היתה

(המשך בעמוד 18)

אמתיים הרומאים

אמתיים הרומאים, איתו חצו תחילה, גלויים לעיניהם של החבלנים שבתוך הוואדי.

מעל למכתש

אחד מלוחמי-צה"ל משקיף איתו מכתש הוואדי בתוכו נלכדה יחידת-החבלנים הערבית במלכות-זמים, שבאזורים המידבריים. ברקע נראית אחת החוות מוקפת-ירק, שהיא מאפינת את האזור הזה.

ישראל והצטיידה בכמויות מוזן גדולות ל- צורך זה, חזרה החולייה בת חמשת ה- חבלנים לביצוע חבלה מיידית. היא התגלתה לאחד ממארבי צה"ל באזור. במכתש-האש הראשונה נהרגו כל אנשי ה-

מארבי צה"ל באזור. במכתש-האש הראשונה נהרגו כל אנשי ה- חולייה. גוויות-ההרוגים נראות נישאות בקומנקאר של צה"ל. הם חדרו לשטח המוזקק בידי ישראל כדי לבצע פעולה מיידית, ונכשלה.

ההרוגים

שניים מתוך חמשת אנשי חוליית חבלני אירגון האלד אל-ואליד, שניסתה לחזור ל- עמק בית-שאן ליד המושב ירדנה, חוסלה כאשר נתגלתה לאחד מ-

חיה בשל העזתו ואומץ-ליבו. בפעולת כרא- מה התנדב לצאת כוחלים אל מול תותחי הירדנים, כדי למשוך את האש שלהם ועל- מנת שהטנקים הישראלים שמאחוריו יאתרו את התותחים ויפגעו בהם.

על מיבצעו זה — בו נפצע מרסיסי פגז, פונה לבית-החולים אך ברח משם מייד לאחר שנחשב כדי לחזור אל חייליו — זכה בצל"ש.

כושרו של גדי בהתמודדות עם חולי- יות חבלנים החוצות את הירדן, כבר קנה לו שם. לא מכבר, במירדף אחרי חוליית חבלנים, הגיע גדי מגלה לבית בו הסתתרה החולייה. הוא זינק בעצמו אל הבית, נצמד אל אחד מקירותיו והחל לשלשל רימוני-יד פנימה. לפני שחוליית החבלנים בתוך ה- בית חוסלה, הצליח אחד מהם לזרוק רימון- יד החוצה. גדי נפצע שוב מרסיסי.

מיסוך עשן

הפעם נראתה הפגיעה חמורה, שכן גדי נפגע בריאתו. לאחר שהחלים בבית- החולים, עמדו לשלוח אותו לתקופת-הבר- אה ארוכה. גדי ברח, חזר ליחידתו. שבוע אחרי שנפצע פציעה שיכלה להיות אנושה, כבר עסק שוב במירדפים אחר חבלנים. הוא כספית חיה, אמרו עליו פקודיו. "אצ- לו זה עניין של אמביציה אישית לחפוס כל חבלן בעצמו".

סגן גדי נטל חלק גם בקרב בעין-דייק. אחד מחייליו נפגע מכדור חבלנים כבר כי- שלב הראשון של הקרב, ליד מטע הבנות. החייל שנפגע שכב על מדרגה במורד ה- ואדי, וכל אש החבלנים כחנה אליו. גדי הורה להפעיל מיסוך עשן, מאחוריו יכול היה לנחות מסוק בתוך החארי עצמו, חילץ כי- עצמו את הפצוע והעבירו למסוק. תוך כדי פעולה זו המשיך לנהל קרב אש עם החבל- נים, שירו לכיוון מקום החילוק.

בשלב מאוחר יותר של הקרב נהרג אחד החיילים, אברהם אלטר בן ה-19 מכפר אוזיר. הוא חשף את עצמו כדי לכונן רובה- רימון לעבר החבלנים, נפגע מכדור ונהרג במקום.

שיא בהקרבה

ראה שהיריעה על חיסול היחידה הגדולה ליד יריחו לא הגיעה אותו יום לקציני המיבצעים של אירגון חלוצי ההק- רבה בעיירה הירדנית שונה. עוד באותו לילה שלחו חולייה נוספת, הפעם לאזור עמק בית-שאן. בניגוד ליחידה שחצתה ליד יריחו, ושהתכוננה לשהות ממושכות כי-